

hørt sige, at man skulde følge sin Overbevisning, naar der kom et Forslag, hvor det saa kom fra. Og naar jeg nu vil stemme for disse to Forslag, saa er det hverken for at føje Socialdemokraterne eller for at gaa imod den højtærede Minister, men fordi det er min Overbevisning, at man skal vedtage dem, og, for at bruge det rette Udtryk, tage Lærebogen ud af Skolen. Jeg anser den nemlig ikke for at bringe Velsignelse, men for tværtimod at bringe det modsatte. Jeg kan derfor ikke andet end stemme for Ændringsforslagene Nr. 7 og 8. Et æret Medlem sagde i Gaar, at de Folk, der havde stillet dette Forslag, havde til Opgave at afkristne Landet. Jeg vil raade det ærede Medlem til ikke at sætte sig op paa den høje Hest og dømme om Folks kristelige Sindelag. Jeg kender adskillige Meningsfæller af de ærede Forslagsstillere, der ere lige saa alvorlige Kristne som det ærede Medlem. Naar jeg anbefaler at stemme for Forslagene, er det ikke, fordi jeg vil være med til at afkristne Landet, men netop, fordi jeg tror, at man faar mere alvorlige Kristne ved at tage den dogmatiske Lærebog ud af Skolen, end ved at køre videre med at lade Børnene ramse op deraf. Hermed skal jeg slutte med at anbefale disse to Ændringsforslag.

B. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det er kun et enkelt Spørgsmaal, jeg med ganske faa Ord skal rette til den højtærede Minister, og jeg kunde tilføje, til det højtærede Udvalg. Det angaar Ændringsforslag Nr. 1. Jeg er taknemmelig for, at det har faaet en saadan Form, at man aldeles sikkert kan se, hvorledes Reglen er med Hensyn til Udskrivning af Skolen. Men man har gjort mig opmærksom paa, baade Folk, der have Børn i Skolen, og Lærere, at mange Steder ovre i den Kreds, jeg repræsenterer, og i det hele i Midt- og Vestjylland har man i Almueskolen kun en Aarsprøve, og man har da opfattet denne Ændring saaledes, at man vilde blive tvungen til at have to Prøver, hvad man vilde være meget ked af. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3. Valgkreds (Lange) har ogsaa rørt ved dette Spørgsmaal og syntes at have samme Opfattelse. Jeg har over for disse Indvendinger gjort gældende, at jeg tror ikke, det har været Meningen, i alt Fald tror jeg, at man kan læse Forslaget saaledes, at man ikke bliver tvungen til mere end at sammenkalde de Børn — det er navnlig om Efteraaret, man ikke ønsker at

holde Prøve —, der til den Tid fylde 14 Aar. Jeg skal imidlertid paa de Folks Vegne, for hvilke jeg her er Tolk, henstille, om man ikke mellem 2. og 3. Behandling kan forme Ændringsforslaget saadan, at Prøven kan finde Sted om Foraaret, og saa for dem, der skulle udskrives til Efteraaret. Jeg kan ikke indse, der kan være noget i Vejen derfor; man ved jo allerede da, hvilke Børn det kommer til at dreje sig om, og man maatte derfor allerede om Foraaret kunne holde denne Prøve. I alt Fald vilde jeg ønske, at det under Forhandlingerne her bliver klart og tydeligt, at det skal forstaas saaledes.

Skønt ogsaa jeg nødigt vil forlænge Forhandlingerne og derved mulig bidrage til at fremkalde et Aftenmøde, er der dog et Par Ting, jeg gerne lige vil røre ved. Det første er Ændringsforslag Nr. 11. Det er gjort gældende af flere ærede Medlemmer, ogsaa af den højtærede Minister, at det skulde være særlig lykkebringende at faa Børnene til i den unge Alder at læse, skrive og regne, som den højtærede Minister udtrykte sig. Nu er jeg for saa vidt enig i, at det er godt nok at faa disse Færdigheder frem ogsaa i den Alder, men jeg tror, at man tillægger det alt for stor Betydning, jeg tror, at man i Virkeligheden overanstrenger ikke saa faa af de mindre Børn i Skolen, og jeg ved bestemt, at flere Pøgelærere er blevne ret overanstrengte, fordi de skulde have Haandarbejde og Gymnastik ogsaa med Pigerne i de højere Klasser. Jeg er derfor meget stemt for den Tanke, der ligger i Ændringsforslaget Nr. 11, og jeg vil ikke nægte, at det er nok saa gavnbringende for de smaa Børn, at man i den Alder mere tager Sigte paa at faa dem til at være livlige og kvikke gennem Gymnastik og Haandarbejde end paa at bibringe dem nogle Kundskaber, der dog ere af tvivlsom Art i den Alder. Der staar i en gammel Sang, som vi vel alle kende:

„Oplysning være skal vor Lyst,

Er det saa kun om Sivet,

Men først og sidst, med Folkerøst,

Oplysningen om Livet.“

Jeg tror, at er der noget, som Tiden kræver mere end nogen tidligere Tid, er det det at kunne kæmpe sig gennem Livet, at kunne optage Kampen for Tilværelsen, som Slagordet lyder i vor Tid, og jeg skønner ikke rettere, end at det er langt mere betydningsfuldt, at Børnene i den unge Alder blive uddannede noget mere legemligt og i Haandgerning end i det, man mere kalder Skolekundskaber. Jeg